

ဇေယျာန (ရာမည)

အောင်မြတ်သာနှင့်

ဧပြောင်တစ်ရာစေတီ

အောင်မြတ်သာနှင့် ကြောင်တစ်ရာစေတီ

ညမိုက်ညဖြစ်တဲ့အတွက် ထုံးမန်းရွာတစ်ရွာလုံး အမှောင်ထုကြီးစိုးကာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေခဲ့ပေမဲ့ ရွာရဲ့အလယ်မှာ ပေါက်ရောက်နေတဲ့ ကုက္ကိုပင်ကြီးရဲ့အပေါ်မှာတော့ ပတ္တမြားရောင်ကဲ့သို့ နီရဲနေတဲ့ အလုံးနှစ်လုံး ရှိနေခဲ့တယ်။

မကြာခင် ကုက္ကိုပင်ပေါ်ကနေ ဘုတ်ခနဲ ခုန်ချလာတဲ့ အသံနဲ့အတူ နီရဲတောက်နေတဲ့အလုံးနှစ်လုံးက မြေပြင်ပေါ်ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။

ထိုစဉ်

"ဟေး ... လိုက်ဟ ဖမ်းဟ မလွတ်စေနဲ့"

"ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင်"

ညာသံပေးအော်ဟစ်သံ၊ သံချောင်းခေါက်သံတွေက ငြိမ်သက်နေတဲ့တစ်ရွာလုံး လန့်နိုးစေတဲ့ထိ ဆူညံလာခဲ့တယ်။

ပတ်ပတ်လည် ဝိုင်းထားတဲ့ လူအုပ်ကြီးရဲ့အလယ်မှာတော့ တစ်ကိုယ်လုံး မည်းနက်နေတဲ့ ကြောင်နက်တစ်ကောင်က အကြောက်အလန့်မရှိ မတုန်မလှုပ် ငြိမ်သက်လျက် ရှိနေခဲ့တယ်။

လူအုပ်ကြီးက အော်ဟစ်ခြောက်လှန့်ရင်း အလယ်ကို တဖြည်းဖြည်း ဝိုင်းလာခဲ့ရာ ကြောင်နက်ရဲ့အနီးကို တရွေ့ရွေ့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြတယ်။

လူတွေ အနားရောက်လာတဲ့အချိန်မှာပဲ ငြိမ်သက်နေတဲ့ ကြောင်နက်က ခွီး ... ဆိုပြီး အော်ကာ လေးဖက်လေးတန် ဝိုင်းထားတဲ့လူတွေရဲ့ခေါင်းပေါ်

ကို ခုန်ကျော်ပြီး ရွာအပြင်ဘက်ကို ပြေးထွက်သွားပါလေရော။

မထင်မှတ်ထားတဲ့အဖြစ်ကြောင့် ရွာသားတွေအားလုံး မှင်တက်နေတဲ့ အချိန်

"လိုက်ကြ လိုက်ကြဟ ဒီတစ်ခါလွတ်ရင် နောက်တစ်ခါ ဘယ်တော့မှမိမှာ မဟုတ်ဘူး" ဆိုတဲ့အသံက လူအုပ်ထဲကနေ ထွက်ခေါ်လာခဲ့တယ်။

အသံကြားတော့မှ ရွာသားတွေ သတိပြန်ဝင်လာပြီး ထွက်ပြေးသွားတဲ့ ကြောင်နက်အနောက်ကို တုတ်တွေ၊ ဓားတွေကိုင်ကာ ပြေးလိုက်ကြပါလေရော။

ထုံးမန်းရွာဆိုတာက တောတက် ထင်းခုတ်၊ အမဲလိုက်တဲ့အလုပ်နဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းကြတဲ့ ရွာဖြစ်တယ်။ လုပ်တဲ့အလုပ်က ထမင်းဝရံ သာသာလောက်ပဲ ဝင်ငွေရတယ်ဆိုပေမဲ့ ရွာသားတွေအားလုံး သူတို့ရဲ့ဖြစ်တည်မှုကို ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံထားကြတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ "ဟိုဘက်ရွာမှာ ကြောင်နက်တစ်ကောင်ဖမ်းမိလို့ ရောင်းလိုက်တာ ငွေသောင်းဂဏန်းအထိရတယ်" ဆိုတဲ့စကားက ထုံးမန်းရွာအတွင်း ပျံ့နှံ့လာခဲ့တယ်။

ဆန်တစ်အိတ်ကို ငွေငါးရာစွန်းစွန်းသာ ရှိတဲ့ခေတ်ဖြစ်တဲ့အတွက် သောင်းဂဏန်းဆိုတဲ့ပမာဏက ရွာသူရွာသားတွေအဖို့ မက်လောက်စရာ ဖြစ်ခဲ့တယ်။

စကားပါးလာတဲ့သူက တစ်ကိုယ်လုံးမည်းနက်နေတဲ့ ကြောင်ဖြစ်မှရမယ်တဲ့။

ရွာသားတွေအကျပ်ရိုက်ကြရပြီ။ သူတို့မြင်ဖူးတဲ့ ကြောင်နက်တွေက

ခန္ဓာကိုယ်ပဲ မည်းနက်ကြတာ မဟုတ်လား။ အခုကတော့ မျက်လုံး၊ လက်သည်း၊ ခြေသည်းတွေကအစ မည်းနက်နေမှ ဈေးကောင်းရမယ်ဆိုတော့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးဆိုပြီး အကုန် မေ့မေ့လျော့လျော့နေကာ ကိုယ့်အလုပ်ကို ဆက်လုပ်ခဲ့ကြတယ်။

ဖြစ်ချင်တော့ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့ညမှာ ကိုငွေရဆိုတဲ့လူက သူ့ရဲ့ ခြံစည်းရိုးပေါ်မှာ လမ်းလျှောက်နေတဲ့ ကြောင်နက်တစ်ကောင်ကို အမှတ်မထင် မြင်တွေ့လိုက်ရတယ်။

ဒီစကားကြောင့် ရွာသားတွေအားလုံးရဲ့စိတ်ထဲမှာ ပျောက်ကွယ်လုဆဲဆဲ ဖြစ်နေတဲ့ လောဘဇောတွေ ပြန်လည် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့တယ်။

ဒါကြောင့် ရွာသူ၊ ရွာသားတွေအားလုံး စုစည်းပြီး ကြောင်နက်ကို ရအောင်ဖမ်းမယ်၊ ဖမ်းမိလို့ရောင်းဖြစ်ရင် ငွေကိုအချိုးကျ ယူကြမယ်ဆိုပြီး ကိုယ့်နည်းကိုယ့်ဟန်နဲ့ သဘောတူခဲ့ကြတယ်။

အခုတော့ ရွာသားတွေ လပေါင်းများစွာ စောင့်ဆိုင်းခဲ့ရတဲ့ ကြောင်နက်ကို မိလုမိခင်ဖြစ်ပြီးကာမှ လွတ်မြောက်သွားတဲ့အတွက် တစ်ရွာလုံး တောက်တစ်ခတ်ခတ်ဖြစ်ကာ ထွက်ပြေးတဲ့နောက်ကို တောနင်းလိုက်ရှာပါလေရော။
